DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 25 października 1962 r. Nr 15 Poz. 65 — 70

TREŚĆ:

65.

ZARZĄDZENIE nr 344* MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 28 sierpnia 1962 r.

w sprawie zwiększenia rozmiarów oszczędnego budownictwa mieszkaniowego.

(znak: In/W-2/62)

W związku z zarządzeniem nr 79 Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 sierpnia 1962 r. w sprawie zwiększenia rozmiarów oszczędnego budownictwa mieszkaniowego oraz dla zabezpieczenia pełnej realizacji zadań, mających na celu szybkie zaspokojenie pilnych potrzeb mieszkaniowych i osiągnięcie rzeczywistych efektów gospodarczych, jak również dalsze obniżenie kosztów jednostkowych budownictwa mieszkaniowego oraz z uwagi na konieczność maksymalnego wysiłku przy aktywnym i konstruktywnym współdziałaniu wszystkich jednostek zainteresowanych w procesie przygotowania i realizacji oszczędnego budownictwa mieszkaniowego — zarządza się, co następuje:

§ 1. Dyrektorzy biur projektów podległych i nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, zwanych dalej „biurami projektów", obowiązani są:

1) niezwłocznie przeprowadzić selekcję i dokonać wyboru projektów najbardziej oszczędnych budynków mieszkalnych, opracowanych przez podległe im biura;

2) zaopatrywać inwestorów na ich żądanie w projekty i kosztorysy budynków uznanych przy selekcji za najbardziej oszczędne i proponować inwestorom zastosowanie we wszystkich przypadkach najoszczędniejszych projektów spośród istniejących projektów budownictwa mieszkaniowego właściwych dla danego rejonu;

3) przyjmować i wykonywać w pierwszej kolejności projekty budynków oszczędnych oraz projekty adaptacji tych budynków do warunków terenowych.

§ 2. 1. Dyrektorzy biur projektów obowiązani są zwrócić szczególną uwagę na wysoką jakość projektów budownictwa oszczędnego i podnieść poziom opracowywanych kosztorysów dla doprowadzenia do najbardziej możliwej zgodności nakładów przewidzianych w kosztorysie z nakładami rzeczywistymi. W tym celu dyrektorzy zorganizują w biurach projektów skuteczną kontrolę opracowywanych kosztorysów oraz bardziej rygorystycznie wpłyną na osobiście odpowiedzialnych wykonawców i kontrolujących.

2. Dyrektorzy biur projektów odpowiedzialni są za sprawne zorganizowanie prac nad projektami oszczędnego budownictwa mieszkaniowego zwłaszcza za:

1) szybkie zaopatrzenie projektantów w potrzebne materiały i pomoce,

2) prawidłową działalność komórek usługowych, w szczególności w zakresie maszynopisania, powielania, wysyłki itp.

§ 3. 1. Dyrektorzy biur projektów obowiązani są uzgodnić z przedsiębiorstwami budowlano-montażowymi, przewidywanymi przez inwestorów, na wykonawców robót, wszystkie opracowywane lub adaptowane projekty budynków mieszkalnych w celu ustalenia prawidłowych i najoszczędniejszych rozwiązań w zakresie materiałów, kon-

* Zarządzenie było powielone i rozesłane zainteresowanym w sierpniu 1962 r.

strukcji i technologii wykonawstwa, dostosowanych do możliwości i potrzeb w danym rejonie.

2. Ze względu na występujący w niektórych rejonach brak siły roboczej, biura projektów powinny przy opracowywaniu dla tych rejonów projektów oszczędnych budynków mieszkalnych, dążyć do możliwie najszerszego zastosowania uprzemysłowienia budownictwa.

§ 4. W celu zwiększenia zasobu projektów oszczędnych budynków mieszkalnych i szerszego ich stosowania na terenie całego kraju, Zjednoczenie Biur Projektów Budownictwa obowiązane jest współdziałać z Ministerstwem Gospodarki Komunalnej przy opracowywaniu i udostępnieniu zainteresowanym wykazów projektów budynków, szczególnie zalecanych do realizacji.

§ 5. Dyrektorzy przedsiębiorstw budowlano-montażowych podległych i nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, zwanych dalej „przedsiębiorstwami wykonawczymi", obowiązani są w pierwszej kolejności przyjmować zlecenia i wykonywać oszczędnie budynki mieszkalne.

§ 6. 1. Realizację oszczędnego budownictwa mieszkaniowego należy prowadzić na podstawie zawartych z inwestorem umów, ustalających wynagrodzenie ryczałtowe, po uprzednim sprawdzeniu kosztorysów.

2. Dyrektorzy biur projektów, przedsiębiorstw wykonawczych i jednostek inwestujących są odpowiedzialni za terminowe uzgodnienie kosztorysów.

§ 7. Dyrektorzy przedsiębiorstw wykonawczych obowiązani są przyjmować projekty i kosztorysy oszczędnego budownictwa mieszkaniowego, dostarczone im w terminie najpóźniej do trzech miesięcy przed dniem rozpoczęcia budowy i są odpowiedzialni za uzgodnienie kosztorysów i zawarcie umowy na wynagrodzenie ryczałtowe przed rozpoczęciem budowy, jednak nie później niż w okresie trzech miesięcy po otrzymaniu od inwestora projektów i kosztorysów.

§ 8. Dyrektorzy przedsiębiorstw wykonawczych obowiązani są dopilnować, aby jakość oszczędnego budownictwa mieszkaniowego była bezwzględnie utrzymana na wysokim poziomie.

§ 9. Dyrektorzy przedsiębiorstw wykonawczych obowiązani są odrębnie oznaczać w ewidencji księgowej dokumentację dotyczącą kosztów i wartości sprzedaży obiektów mieszkalnych, realizowanych w ramach budownictwa oszczędnego.

§ 10. Dyrektorzy zjednoczeń budownictwa obowiązani są:

1) dopilnować wykonania przez nadzorowane przez nich przedsiębiorstwa wykonawcze zadań oszczędnego budownictwa mieszkaniowego,
2) otoczyć osobistą opieką realizację tego budownictwa ze zwróceniem szczególnej uwagi na sprawny jej przebieg,
3) zabezpieczyć moc produkcyjną w celu realizacji planów przedsiębiorstw wykonawczych i wykonania pełnego zakresu oszczędnego budownictwa mieszkaniowego.

§ 11. 1. Dyrektorzy Departamentu Planowania i Departamentu Produkcji zapewnią wyodrębnienie oszczędnego budownictwa mieszkaniowego w planach i sprawozdawczości z wykonania zadań produkcji budowlano-montażowej.

2. Dyrektorzy Departamentu Planowania oraz Departamentu Finansowo-Ekonomicznego wydadzą wyjaśnienia w sprawie sposobu uwzględnienia skutków realizacji oszczędnego budownictwa mieszkaniowego w rozliczaniu z wykonania zadań produkcyjnych i akumulacji oraz w zakresie funduszu płac.

§ 12. Dyrektorzy Zarządu Zaopatrzenia Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Centrali Materiałów Budowlanych — Zarząd Przedsiębiorstw opracują bilanse materiałowe w zakresie potrzeb oszczędnego budownictwa mieszkaniowego na podstawie potrzeb poszczególnych rejonów.

§ 13. Rozmiary oszczędnego budownictwa mieszkaniowego przyzakładowego w resorcie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych określa się następująco:

1) w roku 1964 w wysokości co najmniej 30% zadań rzeczowych przewidzianych w planie 5-letnim do oddania do użytku w tym roku,
2) w roku 1965 w wysokości co najmniej 40% zadań rzeczowych przewidzianych w planie 5-letnim do oddania do użytku w tym roku.

§ 14. W celu wykonania zadań określonych w § 13 dyrektorzy jednostek podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych występujących w charakterze inwestorów, zwanych dalej „jednostkami inwestującymi", zapewnią realizację przynajmniej 50% planu stanów surowych w 1963 r. w formie budownictwa oszczędnego powodując odpowiednią wymianę lub przeprojektowanie projektów i kosztorysów.

§ 15. Dyrektorzy jednostek inwestujących powinni wykazać inicjatywę i maksymalny wysiłek w celu doprowadzenia do zwiększenia rozmiarów budownictwa oszczędnego w poszczególnych planach rocznych, jak również wprowadzić do planu i zabezpieczyć realizację jak największej ilości stanów pełnych już w roku 1963.

§ 16. Dyrektorzy jednostek inwestujących:

1) zabezpieczą wykonanie projektów i kosztorysów dla inwestycji oszczędnego budownictwa mieszkaniowego rozpoczynanego i realizowanego w 1963 r. i dalszych latach;
2) obowiązani są w zakresie oszczędnego budownictwa mieszkaniowego przewidzianego do realizacji w 1963 r., dostarczyć przedsiębiorstwom wykonawczym kompleksowe projekty i kosztorysy — najpóźniej w terminie do 3-ch miesięcy przed rozpoczęciem budowy.

§ 17. Obniżka bezpośredniego kosztu 1 m² powierzchni użytkowej mieszkań budowanych w ramach oszczędnego budownictwa mieszkaniowego powinna wynosić 20% w stosunku do kosztów jednostkowych określonych w uchwale nr 383 Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1960 r. w sprawie ustalenia kosztów jednostkowych w budownictwie mieszkaniowym i w zarządzeniach wydanych w jej wykonaniu.

§ 18. Dyrektor Departamentu Inwestycji:

1) w terminie do dnia 30 sierpnia 1962 r. dokona rozdziału zadań w zakresie oszczędnego budownictwa mieszkaniowego między poszczególnych inwestorów naczelnych,
2) dopilnuje rozesłania wykazów oszczędnego budownictwa mieszkaniowego, o których mowa w § 4, natychmiast po ich opracowaniu.

§ 19. Dyrektor Departamentu Inwestycji złoży w Ministerstwie Gospodarki Komunalnej i Komisji Planowania przy Radzie Ministrów:

1) w nieprzekraczalnym terminie do dnia 1 września 1962 r. opracowany w układzie wojewódzkim projekt

planu oszczędnego budownictwa mieszkaniowego na rok 1963, a wycinki planu budownictwą zakładowego w terminie do dnia 26 sierpnia 1962 r. — do prezydiów wojewódzkich (miejskich — miast wyłączonych z województw) rad narodowych;

2) w nieprzekraczalnym terminie do dnia 30 września 1962 r. opracowany w układzie wojewódzkim projekt planu oszczędnego budownictwa mieszkaniowego na lata 1963—65, a wycinki planu budownictwa zakładowego w terminie do dnia 20 września 1962 r. — do prezydiów rad narodowych, określonych w pkt 1).

§ 20. Zasady zatwierdzania przez organy państwowego nadzoru budowlanego projektów w zakresie zmian wprowadzonych do opracowanych już projektów bądź nowowprowadzonych projektów oszczędnego budownictwa regulują odrębne przepisy.

§ 21. Nadzór nad wykonaniem postanowień niniejszego zarządzenia sprawuje Obywatel Podsekretarz Stanu mgr inż. arch. R. Gerlachowski.

§ 22. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 28 sierpnia 1962 r.

MINISTER
wz **W. Kopeć**

66.

ZARZĄDZENIE nr 359 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 15 października 1962 r.

w sprawie stosowania farb i lakierów w budownictwie

(znak: L.dz.TE-3/62)

W związku z postanowieniem § 4 Uchwały nr 10/62 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 11 stycznia 1962 r. w sprawie rozwoju przemysłu farb i lakierów, poprawy jakości wyrobów lakierniczych oraz prawidłowego ich stosowania — zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dyrektorzy zjednoczeń budownictwa, nadzorujący przedsiębiorstwa, będące odbiorcami farb i lakierów, włączą do obowiązków podporządkowanych im jednostek branżowego i zakładowego zaplecza naukowo-technicznego, określonych w zarządzeniu nr 330 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 30 grudnia 1961 r. w sprawie organizacji zaplecza naukowo-technicznego resortu (Dz. Urz. MBiPMB nr 1/62 poz. 2) oraz służby kontroli technicznej następujące zadania:

a) przeprowadzanie okresowych badań kontrolnych zgodności dostarczanych przez przemysł farb i lakierów z wymaganiami technicznymi odpowiednich norm przedmiotowych oraz sprawdzanie kompletności oznaczeń wyrobów,

b) wzmożenie kontroli nad przebiegiem wykonywanych prac malarskich, a w szczególności prawidłowości odbioru materiałów malarskich, właściwego wykonywania poszczególnych operacji i przestrzegania warunków technicznych wykonania robót,

c) współdziałanie przy wdrażaniu postępowych metod wykonywania robót malarskich, prowadzenie analiz prawidłowości norm pracy dla poszczególnych operacji i norm zużycia materiałów w wyniku stosowanych postępowych metod technologicznych.

2. Nadzór naukowy nad wykonywaniem zadań ustalonych w ust. 1 sprawować będzie Instytut Techniki Budowlanej — w zakresie ustalonym w zarządzeniu nr 330 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 30 grudnia 1961 r. w sprawie organizacji zaplecza naukowo-technicznego resortu (Dz. Urz. MBiPMB nr 1/62, poz. 2).

§ 2. W celu zapewnienia prawidłowego wykonania prac lakierniczych oraz unowocześnienia technologii tych robót niżej wymienione zjednoczenia spowodują utworzenie w wyznaczonych przedsiębiorstwach lakierni przemysłowych z odpowiednio wykwalifikowaną obsadą w następujących terminach:

w terminie do 30 czerwca 1963 r.

1) Zjednoczenie Przedsiębiorstw Robót Elektrycznych „Elektromontaż”,

2) Zjednoczenie Przemysłu Okuć i Instalacji Budowlanych,

3) Zjednoczenie Przedsiębiorstw Instalacji Przemysłowych,

w terminie do 31 grudnia 1963 r.

1) Zjednoczenie Przedsiębiorstw Remontu Maszyn i Urządzeń Budownictwa,

2) Zjednoczone Zakłady Stolarki Budowlanej.

§ 3. Przy realizacji zadań, o których mowa w § 1 i 2, należy korzystać z pomocy jednostek organizacyjnych Zjednoczenia Przemysłu Farb i Lakierów w zakresie:

a) zapewnienia odpowiedniej ilości egzemplarzy norm przedmiotowych oraz materiałów informacyjno-instruktażowych,

b) porad w sprawie zakresu i techniki stosowania poszczególnych wyrobów,

c) szkolenia personelu technicznego przez specjalne komórki szkoleniowe, zorganizowane przy Instytucie Farb i Lakierów.

§ 4. Nadzór nad realizacją zarządzenia sprawować będzie Dyrektor Departamentu Techniki.

MINISTER
wz **W. Kopeć**

67.

ZARZĄDZENIE nr 364 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 17 października 1962 r.

w sprawie programu przewozów środkami transportu kolejowego wapna palonego mielonego i mączki wapiennej luzem oraz zapewnienia jego wykonania na lata 1963—1967.

(znak: L.dz. MT3-28-7/62)

W celu zapewnienia prawidłowego rozwoju przewozów wapna palonego mielonego i mączki wapiennej luzem środkami transportu kolejowego na lata 1963—1967, zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się na lata 1963—1967 jako minimalne następujące zadania w zakresie przewozów i dostaw wapna palonego mielonego i mączki wapiennej luzem:

w tonach

Lp.	Wyszczególnienie	Lata					Razem 1963—1967
		1963	1964	1965	1966	1967	
1.	wapno palone mielone	2000	45000	85000	106500	130000	368500
2.	mączka wapienna	3500	8200	13300	16090	16090	57180
	Razem:	5500	53200	98300	122590	146090	425680

§ 2. 1. W celu zapewnienia wykonania zadań przewozowych i dostaw wapna palonego mielonego i mączki wapiennej luzem, o których mowa w § 1, ustala się jako minimalne następujące przydziały na lata 1963--1967 dla zakładów:

a) w zakresie wapna palonego mielonego:

Lp.	Wyszczególnienie	Lata					Razem
		1963	1964	1965	1966	1967	
1.	Zjednoczenie Przemysłu Silikatowego	—	43000	58000	79500	103000	283500
2.	Zjednoczenie Przemysłu Betonów	—	—	25000	25000	25000	75000
3.	Wojewódzkie Zjednoczenie Przemysłu Terenowego Materiałów Budowlanych w Bydgoszczy	2000	2000	2000	2000	2000	10000
	Razem:	2000	45000	85000	106500	130000	368500

b) w zakresie mączki wapiennej jedynym odbiorcą ilości wyszczególnionych w § 1 jest Zjednoczenie Przemysłu Szklarskiego.

2. Zobowiązuje się Dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Szklarskiego do przygotowania począwszy od roku 1965 corocznie przynajmniej dwu dodatkowych hut do odbioru mączki wapiennej luzem.

§ 3. W celu zapewnienia wykonania zadań określonych w § 1 i 2:

1. Zjednoczenie Przedsiębiorstw Remontowych Maszyn i Urządzeń Budownictwa zapewni, jako generalny dostawca, dostawę:

a) następujących ilości wagonów przystosowanych do przewozu wapna palonego mielonego i mączki wapiennej luzem:

Lp.	Wyszczególnienie	Lata					Razem
		1963	1964	1965	1966	1967	
1.	Wapnowagony	—	81	56	39	47	223

b) silosów i sprężarek dla przystosowania odbiorców wyznaczonych przez Zjednoczenie Przemysłu Wapienniczego i Gipsowego do odbioru wapna palonego mielonego i mączki wapiennej luzem w ilościach zapewniających możliwość odbioru podanych w § 1 dostaw.

2. Zjednoczenie Przemysłu Wapienniczego i Gipsowego spowoduje wykonanie niezbędnych inwestycji w wyznaczonych zakładach przemysłu wapienniczego — mających na celu przygotowanie tych zakładów do sprawnego załadunku wapna palonego mielonego i mączki wapiennej luzem w ilościach określonych w § 1.

3. Zjednoczenie Przemysłu Cementowego zleci Przedsiębiorstwu Transportowo-Spedycyjnemu Przemysłu Cementowego wykonywanie przewozów wapna palonego mielonego i mączki wapiennej luzem. W 1963 r. Przedsiębiorstwo Transportowo-Spedycyjne Przemysłu Cementowego będzie wykonywało przewozy wapna palonego mielonego i mączki wapiennej luzem posiadanymi cementowagonami.

4. Dyrektorzy Zjednoczeń: Przemysłu Wapienniczego i Gipsowego, Przemysłu Silikatowego, Przemysłu Szklarskiego oraz Wojewódzkiego Zjednoczenia Przemysłu Terenowego Materiałów Budowlanych w Bydgoszczy zapewnią w ramach inwestycji przedsiębiorstw lub zjednoczeń odpowiednie środki inwestycyjne związane z przygotowaniem zakładów przemysłu wapienniczego do wydawania wapna palonego mielonego i mączki wapiennej luzem, zakładów przemysłu silikatowego oraz przemysłu terenowego materiałów budowlanych do odbioru wapna palonego mielonego oraz zakładów przemysłu szklarskiego do odbioru mączki wapiennej.

5. Dyrektor Departamentu Inwestycji zapewni w planie inwestycyjnym Zjednoczenia Przemysłu Cementowego środki inwestycyjne przeznaczone na zakup wapnowagonów przez Przedsiębiorstwo Transportowo-Spedycyjne Przemysłu Cementowego.

6. Zjednoczenie Przemysłu Wapienniczego i Gipsowego zleci Instytutowi Organizacji i Mechanizacji Budownictwa dokonanie odpowiednich zmian Instrukcji w sprawie eksploatacji wagonów CWL-20 i 24 dla potrzeb przewozów wapna palonego mielonego i mączki wapiennej luzem.

7. Wykonanie planowanych przewozów i odbiorów wapna palonego mielonego i mączki wapiennej luzem traktuje się jako jeden z podstawowych elementów postępu technicznego w przemyśle materiałów budowlanych.

8. Dyrektor Departamentu Techniki włączy do planu zadań szczegółowych rozwoju techniki zainteresowanych zjednoczeń przemysłu, zadania w zakresie przewozu i odbioru wapna palonego mielonego i mączki wapiennej luzem.

9. Zobowiązuje się Dyrektorów: Zjednoczenia Przemysłu Wapienniczego i Gipsowego, Zjednoczenia Przemysłu Silikatowego, Zjednoczenia Przemysłu Szklarskiego, Zjednoczenia Przemysłu Betonów i Wojewódzkie Zjednoczenie Przemysłu Terenowego Materiałów Budowlanych w Bydgoszczy do wprowadzenia w szczegółowych regulaminach premiowania zainteresowanych zakładów i przedsiębiorstw zmian, uzależniających otrzymanie premii przez odpowiednie służby od wykonania w sposób rytmiczny planowanych zadań w zakresie dostaw i odbioru wapna palonego mielonego i mączki wapiennej.

§ 4. 1. Zjednoczenie Przemysłu Wapienniczego i Gipsowego przy współudziale Zarządu Zaopatrzenia Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Departamentu Mechaniki, Energetyki i Transportu będzie ustalać z poszczególnymi zjednoczeniami każdego roku, począwszy od 1963 r., przydziały wapna palonego mielonego i mączki wapiennej luzem na rok następny.

2. Roczne przydziały, o których mowa w ust. 1, obowiązywać będą zarówno dostawcę jak i odbiorcę.

§ 5. Koordynację całokształtu spraw związanych z transportem wapna palonego mielonego i mączki wapiennej luzem powierza się Dyrektorowi Departamentu Mechaniki, Energetyki i Transportu.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 20 października 1962 r.

MINISTER
wz **W. Kopeć**

68.

ZARZĄDZENIE nr 365 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 19 października 1962 r.

w sprawie impregnacji drewna i odgrzybiania budynków

(znak: L.dz.TE-3/43-11/62)

W wykonaniu postanowień § 7 ust. 1 uchwały nr 69 Rady Ministrów z dnia 20 lutego 1962 r. w sprawie oszczędnej gospodarki drewnem w latach 1962—1965 (Mon. Pol. nr 22, poz. 96) zarządza się, co następuje:

§ 1. Biura projektów podległe Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz przez niego nadzorowane mają obowiązek uwzględniania w pracach projektowych, a szczególnie w części kosztorysowej, impregnacji materiałów drzewnych, zgodnie z Instrukcją Techniczną o impregnacji drewna budowlanego i odgrzybianiu budynków, stanowiącą załącznik do zarządzenia nr 45 Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 14 czerwca 1958 r. w sprawie zatwierdzenia instrukcji technicznej o impregnacji drewna budowlanego i odgrzybianiu budynków, a wydaną przez Wydawnictwo „Arkady".

§ 2. Przedsiębiorstwa budowlano-montażowe podległe Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz przez niego nadzorowane są zobowiązane do:

1) przestrzegania instrukcji, o której mowa w § 1, przy wykonywaniu robót impregnacyjnych oraz stosowania wyłącznie środków impregnacyjnych, określonych w wykazie impregnatów dopuszczonych do stosowania w budownictwie, ogłaszanym co roku przez Ministerstwo Gospodarki Komunalnej,
2) organizowania specjalizowanych zespołów do wykonywania robót impregnacyjnych oraz zapewnienia systematycznej kontroli jakości tych robót,
3) wprowadzenia do planów rozwoju techniki na rok 1963 i lata następne zadań, mających na celu upowszechnienie racjonalnych metod impregnacji drewna, wprowadzenie mechanizacji robót impregnacyjnych oraz zwiększenie ich zakresu ilościowego.

§ 3. Zjednoczenia budownictwa i wojewódzkie zjednoczenia (zarządy) budownictwa terenowego zapewnią możliwość podnoszenia kwalifikacji zawodowych pracowników zatrudnionych przy impregnacji drewna przez organizowanie odpowiednich kursów szkoleniowych dla potrzeb nadzorowanych przedsiębiorstw.

§ 4. Budynki znajdujące się w administracji wszystkich jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz przez niego nadzorowanych, a podległych prezydiom rad narodowych — należy corocznie poddawać przeglądom, mającym na celu ustalenie ewentualnego zagrzybienia. W przypadku stwierdzenia obecności grzybów domowych lub owadów niszczących drewno, budynek należy przeznaczyć w pierwszej kolejności do remontu, obejmującego roboty odgrzybieniowe wg instrukcji, o której mowa w § 1.

§ 5. Dyrektorzy zjednoczeń budownictwa i wojewódzkich zjednoczeń (zarządów) przedsiębiorstw budownictwa terenowego wyznaczą pracowników technicznych odpowiedzialnych za prawidłowy przebieg prac nad impregnacją drewna i odgrzybieniem budynków oraz bieżącą kontrolę techniczną wykonania robót.

§ 6. W stosunku do winnych nieprzestrzegania obowiązku impregnacji drewna i odgrzybiania budynków należy wyciągać odpowiednie konsekwencje.

§ 7. Dyrektor Zjednoczenia Biur Projektów Budownictwa oraz dyrektorzy zjednoczeń budownictwa i wojewódzkich zjednoczeń (zarządów) budownictwa terenowego sprawują nadzór nad wykonaniem niniejszego zarządzenia

§ 8. 1. Traci moc obowiązującą okólnik nr 31 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 10 czerwca 1960 r. w sprawie przestrzegania obowiązku impregnacji drewna budowlanego w jednostkach podległych i nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Dz. Urz. MBiPMB nr 9, poz. 50).

2. Zaznacza się, że nie obowiązuje:

1) zarządzenie nr 161 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 10 lipca 1953 r. w sprawie środków impregnacji drewna stosowanego w budownictwie (Dz. Urz. MBMiO nr 12, poz. 129),
2) zarządzenie nr 3 Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 11 stycznia 1955 r. w sprawie walki z grzybem domowym (Dz. Urz. MPMB nr 1, poz. 2).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1962 r.

MINISTER
M. Olewiński

69.

PROTOKÓŁ DODATKOWY

z dnia 12 października 1962 r.

do:

- **Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle mineralnym z dnia 5 stycznia 1949 r.,**
- **Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r.,**
- **Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle cementowym z dnia 19 marca 1958 r.,**
- **Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle ceramiki budowlanej oraz materiałów wapienno-piaskowych z dnia 13 września 1958 r.,**
- **Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle wapienniczym i gipsowym z dnia 13 września 1958 r.,**
- **Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w terenowym przemyśle ceramiki budowlanej oraz materiałów budowlanych wapienno-piaskowych z dnia 13 września 1958 r.,**
- **Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w terenowym przemyśle wapienniczym, gipsowym i kredowym z dnia 15 września 1958 r.**

— Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle kamienia budowlanego z dnia 7 września 1959 r.,

— Układu Zbiorowego Pracy dla przemysłów: szklarskiego, ceramicznego i izolacji budowlanej z dnia 28 stycznia 1961 r.,

— Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle kruszyw z dnia 21 lutego 1961 r.,

oraz do stosowanych w przedsiębiorstwach (jednostkach organizacyjnych) podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych i przez niego nadzorowanych:

— Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników przemysłu metalowego z dnia 16 kwietnia 1957 r.,

— Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników handlowych i biurowych RP z dnia 27 stycznia 1949 r.,

— Układu Zbiorowego Pracy dla przemysłu drzewnego z dnia 17 grudnia 1957 r.,

— Układu Zbiorowego Pracy dla przemysłu poligraficznego z dnia 10 maja 1958 r.,

dotyczący sankcji z tytułu przekroczenia funduszu płac i innych nieprawidłowości w gospodarce funduszem płac przedsiębiorstwa.

§ 1. Protokół dodatkowy dotyczy pracowników umysłowych, zatrudnionych w przedsiębiorstwach (jednostkach organizacyjnych) podległych i nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — z wyłączeniem pracowników umysłowych przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego (przedsiębiorstw budowlano-montażowych, biur projektów, biur konstrukcyjnych), a także z wyjątkiem Zakładów Badań i Doświadczeń.

§ 2. 1. W przypadku wstrzymania przez bank, zgodnie z przepisami o bankowej kontroli funduszu płac, wypłaty funduszu premiowego pracowników umysłowych wskutek przekroczenia funduszu płac — wypłata premii przewidzianych w regulaminach premiowania pracowników umysłowych następuje w granicach kwot funduszu premiowego, uruchomionych przez bank.

2. Pracownicy tracą prawo do premii lub części premii wstrzymanych z powodu przekroczenia funduszu płac, jeżeli przekroczenie nie zostanie zlikwidowane do końca roku obrachunkowego.

3. Wstrzymanie wypłaty funduszu premiowego przez bank (ust. 1), następuje w przypadku powstania w przedsiębiorstwie przekroczenia funduszu płac podlegającego obowiązkowi likwidacji. Wypłata funduszu premiowego zostaje wstrzymana do czasu zlikwidowania przekroczenia funduszu płac, w kwocie odpowiadającej temu przekroczeniu, jednak nie wyżej niż w wysokości:

1) 50% zasadniczego i dodatkowego funduszu premiowego pracowników umysłowych — w przedsiębiorstwach przemysłowych objętych planowaniem centralnym,
2) 50% funduszu premiowego pracowników umysłowych — w przedsiębiorstwach (jednostkach organizacyjnych) planujących premie zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz regulaminami premiowania w ściśle określonym procencie funduszu płac tych pracowników.

Pracownicy bezpośrednio odpowiedzialni za gospodarkę w dziedzinie zatrudnienia i funduszu płac oraz pracownicy naruszający dyscyplinę płac nie mogą otrzymać premii z wypłaconej przez bank w danym kwartale (innym obowiązującym w przedsiębiorstwie okresie wypłacania premii) części funduszu premiowego w przypadku podlegającego likwidacji przekroczenia funduszu płac (w rachunku narastającym od początku roku) i dokonania przez bank z tego tytułu wstrzymania części funduszu premiowego.

§ 3. 1. Za stanowiska, z którymi łączy się bezpośrednia odpowiedzialność zatrudnionych na tych stanowiskach pracowników za gospodarkę w dziedzinie zatrudnienia i płac, należy uważać:

1) dyrektora przedsiębiorstwa,
2) zastępców dyrektora, o ile podlegają im komórki organizacyjne zajmujące się zagadnieniami zatrudnienia i płac oraz komórki organizacyjne upoważnione do podejmowania decyzji w sprawach gospodarowania czasem pracy i funduszem płac,
3) głównego księgowego,
4) kierownika komórki zatrudnienia i płac lub innej komórki organizacyjnej, w zakres której wchodzą sprawy zatrudnienia i płac,
5) kierownika wydziału, zakładu, wytwórni, oddziału, itp, mistrza odcinka produkcyjnego — w którym nastąpiło przekroczenie funduszu płac lub inne naruszenie dyscypliny płac,
6) inne stanowiska, o ile zatrudnieni na nich pracownicy uprawnieni są do podejmowania decyzji w zakresie zatrudnienia i płac, w szczególności decyzji, dotyczących zaszeregowania, premiowania, pracochłonności robót i zlecania pracy w godzinach nadliczbowych.

2. Szczegółowy wykaz stanowisk, z którymi łączy się bezpośrednia odpowiedzialność zatrudnionych na tych stanowiskach pracowników za gospodarkę w dziedzinie zatrudnienia i płac, określi w szczegółowych regulaminach premiowania — dyrektor przedsiębiorstwa w zależności od struktury organizacyjnej, nomenklatury stanowisk oraz zakresu działania przedsiębiorstwa.

§ 4. 1. Postanowienia protokółu stanowią integralną część regulaminów premiowania pracowników umysłowych, obowiązujących w przedsiębiorstwach (jednostkach organizacyjnych) określonych w § 1.

2. Protokół dodatkowy wchodzi w życie z dniem 12 października 1962 r .

3. Tracą moc przepisy układów zbiorowych pracy, aneksów i protokółów dodatkowych oraz regulaminów premiowania pracowników umysłowych niezgodne z postanowieniami niniejszego protokółu.

MINISTER
BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU
MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
M. Olewiński

w/z PRZEWODNICZĄCY
ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZWIĄZKU ZAWODOWEGO
PRACOWNIKÓW BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU
MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
Sekretarz Zarządu Głównego
E. Tomaszewski

PRZEWODNICZĄCY
ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZWIĄZKU ZAWODOWEGO
PRACOWNIKÓW PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO
T. Tomosz

w/z PRZEWODNICZĄCY
ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZWIĄZKU ZAWODOWEGO
PRACOWNIKÓW GOSPODARKI KOMUNALNEJ
I PRZEMYSŁU TERENOWEGO
Sekretarz Zarządu Głównego
Tadeusz Pabian

70.

OKÓLNIK nr 23 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 22 września 1962 r.

w sprawie działalności służby mierniczo-geologicznej.

(znak: GG/62)

W celu usprawnienia działalności służby mierniczo-geologicznej resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych ustala się, co następuje:

§ 1. Zjednoczenia przemysłu i przedsiębiorstwa przez nie nadzorowane obowiązane są przestrzegać przepisy zarządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 10 września 1959 r. o sporządzaniu i uzupełnianiu mierniczych planów robót górniczych w zakładach górniczych resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Mon. Pol. nr 83, poz. 442), zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 grudnia 1959 r. w sprawie zgłaszania robót geodezyjnych i kartograficznych i przekazywania materiałów powstałych w wyniku tych robót organom państwowej służby geodezyjnej i kartograficznej (Monitor Pol. nr 102, poz. 545) oraz zarządzenia Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego z dnia 17 marca 1958 r. w sprawie trybu i zasad prowadzenia rejestru mierniczych górniczych i asystentów mierniczego górniczego (Mon. Pol. nr 21, poz. 131).

§ 2. 1. Zjednoczenia wykonują nadzór w zakresie miernictwa górniczego i geologii nad przedsiębiorstwami górniczymi, w szczególności:

a) prawidłowego sporządzenia dokumentacji mierniczo-geologicznej,
b) aktualizacji map górniczych,
c) zgodności prowadzenia robót górniczych z planem ruchu,
d) należytej ochrony powierzchni w związku z prowadzonymi robotami górniczymi,
e) prowadzenia ewidencji zarządzeń i protokółów kontrolnych organów kontrolno-nadzorczych,
f) zgłaszania do rejestracji mierniczych górniczych i asystentów mierniczych górniczych.

2. Dyrektorzy zjednoczeń zapewnią nadzorowanej służbie mierniczo-geologicznej wyposażenie w odpowiedni sprzęt i środki techniczne oraz dołożą starań, aby pracownicy z odpowiednimi kwalifikacjami i stażem pracy, uzyskali uprawnienia mierniczych górniczych lub asystentów mierniczych górniczych.

§ 3. 1. Służba mierniczo-geologiczna zjednoczeń i przedsiębiorstw powinna korzystać z posiadanych dokumentów mierniczych i geologicznych, a aktualizacja map powinna stanowić uzupełnienie pierwotnie sporządzonych dokumentów.

2. Wykonane pierworysy i operaty, dotyczące prac mierniczo-geologicznych, powinny znajdować się w zasadzie w zainteresowanych zakładach górniczych pod opieką kierownika ruchu zakładu, a jeżeli w zakładzie nie ma warunków do przechowywania tych dokumentów — w jednostkach technicznych wykonywujących te dokumenty (biura dokumentacji techniczno-ruchowej) lub w zjednoczeniu. Dokumenty te nie mogą być przechowywane w jednostkach z poza resortu.

§ 4. Dyrektorzy przedsiębiorstw górniczych, nie posiadających własnej służby mierniczo-geologicznej lub zorganizowanej w ramach zjednoczeń przemysłu, prace w tym zakresie powinni zlecać resortowym jednostkom wykonawstwa miernictwa górniczego, wymienionym w załączniku do okólnika, a w razie ich odmowy — innym jednostkom.

MINISTER
M. Olewiński

załącznik do okólnika Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych nr 23 z dnia 22 września 1962 r.

WYKAZ JEDNOSTEK

wykonawstwa miernictwa górniczego resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych

1. Biuro Projektów Przemysłu Cementowego i Wapienniczego, Kraków, ul. Włóczków 7, tel. 550—82..
2. Przedsiębiorstwo Geologiczne i Fizjograficzno-Geodezyjne Budownictwa — „Geoprojekt":
   Centrala, Warszawa, ul. Biała nr 3, tel. 301.011
   Oddział — Katowice, ul. Wita Stwosza nr 2, tel. 339.08
   „ — Kraków, ul. Kanoniczna nr 17, tel. 246.34
   „ — Gdańsk, ul. Chucisko nr 1, tel. 31.48.82.
3. Zakład Obsługi Technologicznej i Geologiczno-Górniczej Przemysłu Terenowego Materiałów Budowlanych w Łodzi z siedzibą w Srebrnej k. Łodzi, tel. 232.91.
4. Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Wiertniczo-Geologiczne, Katowice, ul. Warszawska nr 45, tel. 378.84.
5. Zjednoczenie Przemysłu Cementowego — Biuro Dokumentacji Techniczno-Ruchowej — Dział Mierniczo-Geologiczny w Sosnowcu.
6. Zjednoczenie Przemysłu Wapienniczego i Gipsowego — Biuro Dokumentacji Techniczno-Ruchowej, Kraków, ul. Waryńskiego nr 2.
7. Zjednoczenie Przemysłu Kamienia Budowlanego — Zakład Badań i Doświadczeń Przemysłu Kamienia Budowlanego — Kraków, ul. Waryńskiego nr 7.
8. Zjednoczenie Przemysłu Ceramicznego — Bolesławieckie Kopalnie Surowców Mineralnych w Bolesławcu, woj. wrocławskie.
9. Zjednoczenie Przemysłu Kruszyw i Surowców Mineralnych — Zakład Górniczy — Strzeblowskie Kopalnie Surowców Mineralnych, pow. wrocławski.

KOMUNIKAT II

Zostały wydane, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenia Ministra:

1. nr 343 z 27.VIII.62 r. znak: OR4-61-5/62 w sprawie zmiany zarządzenia o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Zakłady Silikatowe Teodory w Budowie;
2. nr 345 z 30.VIII.62 r. znak: MT4-18-197/62 w sprawie zapewnienia wykonania przewozu towarów kolejami normalnotorowymi oraz transportem drogowym w okresie przewozów jesiennych 1962 r.;
3. nr 346 z 6.IX.62 r. znak: KR-I/D-700/62 zmieniające zarządzenie nr 215 z dnia 29 września 1960 r. w spra-

wie zasad i sposobu przeprowadzania inwentaryzacji składników majątkowych przez jednostki podległe i nadzorowane przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych;

4. nr 347 z 9.IX.62 r. znak: OR3-53/3/62 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Płockie Przedsiębiorstwo Konstrukcji Stalowych i Urządzeń Przemysłowych Mostostal;
5. nr 348 z 10.IX.62 r. znak: OR3-52/7/62 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Puławskie Przedsiębiorstwo Transportowo-Sprzętowe Budownictwa;
6. nr 349 z 26.IX.62 r. znak: GMWK/2655/62 w sprawie realizacji inwestycji zaplecza gospodarczego Urzędu Rady Ministrów w Warszawie przy ul. Powsińskiej 83;
7. nr 350 z 26.IX.62 r. znak: OR4-61-5/62 w sprawie zmiany zarządzenia o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Zakłady Silikatowe Marianów w Budowie;
8. nr 351 z 28.IX.62 r. znak: OR3-52/1/62 w sprawie połączenia Wojewódzkiego Zarządu Przedsiębiorstw Budownictwa Terenowego w Białymstoku z Białostockim Zjednoczeniem Budownictwa;
9. nr 352 z 28.IX.62 r. znak: OR3-52/5/62 w sprawie połączenia Wojewódzkiego Zarządu Przedsiębiorstw Budownictwa Terenowego w Koszalinie z Koszalińskim Zjednoczeniem Budownictwa;
10. nr 353 z 28.IX.62 r. znak: OR3-52/17/62 w sprawie połączenia Wojewódzkiego Zarządu Przedsiębiorstw Budownictwa Terenowego w Zielonej Górze z Zielonogórskim Zjednoczeniem Budownictwa;
11. nr 354 z 29.IX.62 r. znak: OR4-61-12/62 w sprawie nadania statutu przedsiębiorstwa patronackiego przedsiębiorstwu Zakłady Remontowo-Montażowe Urządzeń Przemysłu Materiałów Budowlanych nr 2 w Poznaniu;
12. nr 355 z 1.X.62 r. znak: OR3-52/7/62 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Lubelskie Przedsiębiorstwo Instalacji Sanitarnych i Elektrycznych.

Okólniki Ministra:

13. nr 22 z 19.IX.62 r. znak: FE/4/90/62 w sprawie zaostrzenia kontroli zleceń na dostawy, roboty i usługi udzielanych jednostkom gospodarki nieuspołecznionej;
14. nr 24 z 29.IX.62 r. znak: ZP/1/62 w sprawie dalszej poprawy warunków w hotelach robotniczych.

Pismo okólne Ministerstwa:

15. nr 35 z 25.IX.62 r. znak: ZP/5/62 w sprawie ustalania norm pracy na wyroby produkcji eksportowej.

DO ABONENTÓW

ADMINISTRACJA DZIENNIKA URZĘDOWEGO
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

uprzejmie zawiadamia

**że zgłoszenia na prenumeratę Dziennika
na rok 1963
przyjmowane będą do dnia 15 listopada 1962 r.
Zgłoszenia nadesłane po tym terminie
nie będą uwzględniane
Prenumerata roczna Dziennika wynosi zł 42.—**

Wpłaty należy dokonać do dnia 1 grudnia 1962 r.: Narodowy Bank Polski V Oddział Miejski w Warszawie na konto: Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — Departament Administracyjno-Budżetowy Nr 1529-91-867, Część 8, Dział 7, Rozdział 3.

Egzemplarze Dziennika Urzędowego przesyłane będą abonentom po uprzednim otrzymaniu należności.

Równocześnie podaje się do wiadomości, że zgodnie z rozdzielnikiem urzędy centralne oraz jednostki organizacyjne podległe i nadzorowane przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych otrzymują jeden komplet Dziennika Urzędowego bezpłatnie.

Z uwagi na ograniczony nakład Dziennika Urzędowego prenumeratę należy zgłaszać na niezbędną, dla potrzeb zainteresowanej jednostki, ilość egzemplarzy. Wszelkie reklamacje dotyczące prenumeraty należy zgłaszać do Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Warszawa, ul. Żurawia 3/5 — Kancelaria Główna, pokój nr 15.

Zakł. Graf. „Tamka". W-wa. Nakł. 9000+25 egz. Zam. 2428/62. H-48.